

Wtorek, 19 maja 2015 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0196

Finansowanie rozwoju

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja 2015 r. w sprawie finansowania rozwoju (2015/2044(INI))

(2016/C 353/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dokumenty końcowe Pierwszej i Drugiej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju, w szczególności konsensus z Monterrey z 2002 r. i deklarację z Ad-Dauhy z 2008 r.,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 68/204 i 68/279 w sprawie Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbędzie się w Addis Abebie (Etiopia) w dniach 13–16 lipca 2015 r.,
- uwzględniając dokument określający główne zagadnienia, który w dniu 21 stycznia 2015 r. przedstawili współprzewodniczący procesu przygotowawczego do Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie podsumowujące sekretarza generalnego ONZ z grudnia 2014 r. w sprawie programu działań na okres po 2015 r. pt. „Droga ku godności do roku 2030: położenie kresu ubóstwu, przekształcanie życia wszystkich i ochrona planety”,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w sierpniu 2014 r. przez Międzyrządowy Komitet Ekspertów ONZ ds. Finansowania Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie przyjęte w lipcu 2014 r. przez Otwartą Grupę Roboczą ONZ ds. Celów Zrównoważonego Rozwoju,
- uwzględniając sprawozdanie UNCTAD dotyczące inwestycji światowych za rok 2014 – „Inwestowanie w cele zrównoważonego rozwoju: plan działania” ⁽¹⁾,
- uwzględniając dokument końcowy Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zrównoważonego Rozwoju (Rio +20) z czerwca 2012 r. pt. „Przyszłość, jakiej chcemy”,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z września 2014 r. dotyczącą ustanowienia wielostronnych ram prawnych służących restrukturyzacji długu państwowego,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 lutego 2015 r. pt. „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po roku 2015” (COM(2015)0044),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 2 czerwca 2014 r. pt. „Godne życie dla wszystkich: od wizji do wspólnego działania” (COM(2014)0335),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 16 lipca 2013 r. pt. „Perspektywy po roku 2015: w stronę wszechstronnego i zintegrowanego podejścia do finansowania eliminacji ubóstwa i do zrównoważonego rozwoju” (COM(2013)0531),

⁽¹⁾ http://unctad.org/en/publicationslibrary/wir2014_en.pdf

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 lutego 2013 r. pt. „Godne życie dla wszystkich: Eliminacja ubóstwa i zapewnienie światu zrównoważonej przyszłości” (COM(2013)0092),
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie spójności polityki na rzecz rozwoju,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Ogólnych z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie programu transformacji na okres po roku 2015 ⁽¹⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania eliminacji ubóstwa i zrównoważonego rozwoju po 2015 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie wzmocnienia roli sektora prywatnego we współpracy na rzecz rozwoju,
  - uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Ogólnych z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie nadrzędnego programu działań na okres po roku 2015 ⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawie UE i globalnych ram rozwoju po roku 2015 ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie dalszych działań związanych z konferencją z Monterrey z 2002 r. w sprawie finansowania rozwoju ⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoje następujące rezolucje: z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie konferencji ONZ w sprawie zmiany klimatu (COP 20) w Limie, Peru (1–12 grudnia 2014 r.) ⁽⁶⁾; z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie promowania rozwoju za pomocą odpowiedzialnych praktyk biznesowych, w tym w odniesieniu do roli przemysłu wydobywczego w krajach rozwijających się ⁽⁷⁾; z dnia 8 października 2013 r. w sprawie korupcji w sektorze publicznym i prywatnym: wpływ na prawa człowieka w krajach trzecich ⁽⁸⁾; z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi ⁽⁹⁾ oraz z dnia 16 kwietnia 2013 r. w sprawie dalszego rozwoju poprzez wymianę handlową ⁽¹⁰⁾,
  - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 472/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie Europejskiego Roku na rzecz Rozwoju (2015) ⁽¹¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020,
  - uwzględniając art. 208 TFUE, który stanowi, że zmniejszenie ubóstwa jest głównym celem polityki UE na rzecz rozwoju, oraz ustanawia spójność polityki na rzecz rozwoju,
  - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju oraz opinię Komisji Budżetowej (A8–0143/2015),
- A. mając na uwadze, że rok 2015 jest kluczowym rokiem dla światowych działań na rzecz rozwoju, ponieważ przyjęto cele zrównoważonego rozwoju obowiązujące do 2030 r. i osiągnięto porozumienie w sprawie globalnych działań w dziedzinie klimatu ważne również do 2030 r.;
- B. mając na uwadze, że trzecia Międzynarodowa Konferencja w sprawie Finansowania Rozwoju, która odbędzie się w Addis Abebie (Etiopia) w dniach 13–16 lipca 2015 r., musi stworzyć warunki niezbędne do sfinansowania i realizacji programu działań na okres po 2015 r., oraz że sukces tego programu działań będzie zależeć od tego, na ile ambitna okaże się ta konferencja;

⁽¹⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_15873_en.htm

⁽²⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_14363_en.htm

⁽³⁾ http://eu-un.europa.eu/articles/en/article_13692_en.htm

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0059.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 1.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0063.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0163.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0394.

⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

⁽¹⁰⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0119.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 136 z 9.5.2014, s. 1.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- C. mając na uwadze, że 1,5 mld ludzi nadal żyje w ubóstwie i jednocześnie cierpi niedostatek w zakresie opieki zdrowotnej i edukacji, a ich poziom życia jest zbyt niski, zwłaszcza w państwach ogarniętych konfliktami i w państwach niestabilnych; mając na uwadze, że jest to nie do zaakceptowania, zważywszy że na świecie istnieją wystarczające zasoby, aby stopniowo położyć kres tej sytuacji;
- D. mając na uwadze, że ubóstwo i nierówności można wyeliminować wyłącznie poprzez uruchomienie wystarczających i odpowiednich zasobów dla wszystkich oraz poprzez lepsze ukierunkowanie działań na zmarginalizowane grupy, takie jak dzieci, kobiety, osoby starsze lub niepełnosprawne; mając na uwadze, że pomimo znaczącego ograniczenia skrajnego ubóstwa postęp w realizacji działań skierowanych do dzieci jest wolniejszy, co sprawia, iż potrzeba inwestowania w dzieci – zarówno poprzez uruchomienie zasobów wewnętrznych, jak i międzynarodowe finansowanie ze środków publicznych – staje się kluczowym czynnikiem;
- E. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój bez pokoju i bezpieczeństwa nie jest możliwy, co uznano w Konsensusie europejskim w sprawie rozwoju z 2005 r.;
- F. mając na uwadze, że trzy czwarte najuboższych ludzi na świecie – których liczbę szacuje się na 960 mln – żyje obecnie w krajach o średnich dochodach, w związku z czym nowy model rozwoju wymaga programów ukierunkowanych zarówno na ubogie osoby, jak i na ubogie kraje;
- G. mając na uwadze, że według szacunków Konferencji NZ ds. Handlu i Rozwoju (UNCTAD) potrzeby finansowe w krajach rozwijających się w zakresie realizacji nowych celów zrównoważonego rozwoju wynoszą 3,9 bln USD rocznie, a brakuje obecnie 2,5 bln USD rocznie; mając na uwadze, że koszty niewystarczającego działania będą ostatecznie znacznie większe niż koszty zdecydowanego działania na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- H. mając na uwadze, że ogrom wyzwania, jakim jest finansowanie celów zrównoważonego rozwoju, wymaga silnego i światowego partnerstwa oraz zastosowania wszelkich form finansowania (krajowego, międzynarodowego, publicznego, prywatnego i innowacyjnego) oraz środków niefinansowych; mając na uwadze, że finansowanie prywatne może być uzupełnieniem finansowania publicznego, lecz nie może go zastąpić;
- I. mając na uwadze, że uruchomienie zasobów krajowych oraz oficjalna pomoc rozwojowa (ODA) są niemożliwymi do zastąpienia metodami finansowania rozwoju i należy je stosować jeszcze szerzej;
- J. mając na uwadze, że potencjał krajów rozwijających się w zakresie uruchomienia zasobów jest istotny, lecz w obecnej sytuacji istnieją granice tego, co kraje mogą osiągnąć same; mając na uwadze, że w większości krajów rozwijających się zasoby podatkowe wciąż stanowią niewielką część PKB, a zatem niezbędne jest wspieranie odpowiednio zrównoważonych, sprawiedliwych i skutecznych systemów podatkowych opartych na zdolności poszczególnych podatników i przedsiębiorstw do płacenia podatków; mając na uwadze, że uruchomienie zasobów krajowych wymaga również sprawiedliwego i przejrzystego podziału zysków pochodzących z zasobów naturalnych;
- K. mając na uwadze, że bardzo niewiele krajów rozwiniętych wypełnia swoje zobowiązanie do przeznaczania 0,7 % dochodu narodowego brutto (DNB) na ODA, w tym 0,15–0,20 % DNB na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych; mając na uwadze, że państwa członkowskie, które przystąpiły do UE w 2004 r. lub później, zobowiązały się do dążenia do realizacji celu dotyczącego przeznaczania na pomoc 0,33 % DNB, ale dotychczas żadne z nich tego celu nie osiągnęło;
- L. mając na uwadze, że wiele krajów słabiej rozwiniętych to państwa niestabilne lub państwa o zdestabilizowanej sytuacji w wyniku zdarzeń zewnętrznych, takich jak konflikty zbrojne, epidemie (np. epidemia wirusa Ebola), klęski żywiołowe, oraz mając na uwadze, że potrzebują one większego wsparcia;
- M. mając na uwadze, że zmniejszenie ubóstwa, wzrost gospodarczy i bezpieczeństwo zależą w znacznej mierze od zdolności państwa do wykonywania funkcji związanych ze sprawowaniem władzy w celu zapewnienia praworządności oraz do oferowania podstawowych usług publicznych, takich jak dostęp do edukacji i opieki zdrowotnej, przy jednoczesnym poszanowaniu zasady odpowiedzialności za własny rozwój; mając na uwadze, że kraje te potrzebują w szczególności większego wsparcia we wprowadzaniu solidnego systemu opieki zdrowotnej;
- N. mając na uwadze, że program działań na rzecz rozwoju poszerza się, oraz że w związku z tym ważne jest, aby uznać znaczenie podejmowanych wysiłków wykraczających poza ODA i w dalszym ciągu do tych wysiłków zachęcać; mając na uwadze, że pomimo trudnej sytuacji budżetowej w wielu państwach OECD, utrzymano wysokie poziomy ODA, która w 2013 r. osiągnęła najwyższy w historii poziom 134,8 mld USD; mając na uwadze, że ODA może być katalizatorem służącym przyciąganiu inwestycji prywatnych, i należy zaznaczyć w tym kontekście znaczenie innowacyjnych instrumentów finansowych;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

- O. mając na uwadze, że sektor prywatny i bezpośrednie inwestycje zagraniczne, o ile są odpowiednio uregulowane i powiązane z konkretnymi usprawnieniami gospodarki krajowej, mają istotny potencjał przyczyniania się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju, o czym mowa we wniosku UNCTAD w sprawie planu działania dotyczącego inwestycji w cele zrównoważonego rozwoju;
- P. mając na uwadze, że kraje rozwijające się odczuwają różne – pozytywne i negatywne – skutki przepływu kapitału prywatnego; mając na uwadze, że przepływy finansowe ze źródeł prywatnych do krajów rozwijających się są istotne, lecz podlegają znacznym wahaniom, są nierównomiernie rozłożone i często powiązane z odpływem kapitału (jak np. w przypadku repatriacji zysków), który od 2010 r. przekracza poziom nowego napływu bezpośrednich inwestycji zagranicznych;
- Q. mając na uwadze, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa kluczową rolę w zapewnieniu powszechnego i otwartego procesu – zarówno na szczeblu krajowym, jak i globalnym – oraz przyczynia się do dobrych rządów i rozliczalności; mając na uwadze wzajemną niekompatybilność pomocy rozwojowej i korupcji;
- R. mając na uwadze, że należy wspierać ubankowanie w krajach rozwijających się;
- S. mając na uwadze, że UE i jej państwa członkowskie jako najwięksi darczyńcy pomocy rozwojowej muszą poprowadzić proces finansowania rozwoju i pomóc w wypracowaniu wiarygodnej odpowiedzi na wyzwania w dziedzinie finansowania rozwoju, zapewniając spójność polityki na rzecz rozwoju w programie działań na okres po 2015 r.; mając na uwadze, że inne kraje rozwinięte i wschodzące powinny podążać za przykładem UE;

Globalne partnerstwo

1. z zadowoleniem przyjmuje pierwszy projekt dokumentu końcowego Trzeciej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju i wzywa UE i jej państwa członkowskie do jego poparcia;
2. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie podsumowujące opracowane przez sekretarza generalnego ONZ oraz przyjęte w nim prowadzące do przemian, uniwersalne, całościowe i zintegrowane podejście do ambitnego światowego partnerstwa na rzecz nowych celów rozwoju i związanych z nimi ram finansowych, skoncentrowane na eliminacji ubóstwa, na uniwersalnym charakterze praw człowieka i równości płci; twierdzi, że takie ambitne partnerstwo nie powiedzie się bez kompleksowych i istotnych środków służących wdrożeniu;
3. wzywa UE, aby potwierdziła swoje polityczne przywództwo na wszystkich etapach procesu przygotowawczego do zdefiniowania ram zrównoważonego rozwoju, odnowionego porozumienia w sprawie finansowania rozwoju i innych metod realizacji zgodnie z zobowiązaniami i wartościami określonymi w traktatach założycielskich UE; jest zdania, że udzielanie pomocy rozwojowej przez UE nie powinno być uwarunkowane przez innych partnerów będących darczyńcami;
4. domaga się, by UE i jej państwa członkowskie utrzymały swoją pozycję głównych darczyńców pomocy rozwojowej, dążąc jednocześnie do wspólnej odpowiedzialności; wzywa kraje o wysokim dochodzie, kraje o dochodzie średnim wyższym i gospodarki wschodzące do podjęcia znacznych zobowiązań;
5. wyraża zadowolenie z komunikatu Komisji pt. „Globalne partnerstwo na rzecz eliminacji ubóstwa i osiągnięcia zrównoważonego rozwoju po 2015 r.” z powodu jego wszechstronności, skupienia się na spójności politycznej i z powodu potwierdzenia, że UE pragnie w pełni wywiązać się ze swoich zadań w tym partnerstwie światowym; ubolewa jednak, że nie wykazano się pełnym zaangażowaniem na rzecz harmonogramu przyszłej realizacji celów finansowych;

Międzynarodowe finansowanie publiczne

6. podkreśla, że ODA to w dalszym ciągu kluczowy instrument finansowania rozwoju; wzywa UE i jej państwa członkowskie do ponownego niezwłocznego zobowiązania się do realizacji celu dotyczącego przeznaczenia 0,7 % DNB na ODA, przy czym 50 % ODA i co najmniej 0,2 % DNB powinno być zarezerwowane na rzecz krajów najsłabiej rozwiniętych, oraz do przedstawienia – przy uwzględnieniu ograniczeń budżetowych – wieloletnich harmonogramów budżetowych zakładających zwiększenie tych poziomów finansowania do 2020 r.; z zadowoleniem przyjmuje zdecydowane stanowisko UE, że wysiłki należy skoncentrować zarówno na ilości, jak i na jakości pomocy rozwojowej; wzywa innych partnerów rozwojowych i kraje wschodzące do zwiększenia pomocy rozwojowej, a Komisję i państwa członkowskie do przekonania publicznych i prywatnych darczyńców na całym świecie do spełnienia ich obietnic finansowych i podjęcia nowych zobowiązań; podkreśla, że wszyscy darczyńcy powinni dopilnować, aby w ramach ODA rzeczywiście przekazywano środki krajom rozwijającym się;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

7. podkreśla, że UE i inne kraje rozwinięte muszą dotrzymać swojego zobowiązania do przekazywania zwiększonego, nowego i dodatkowego finansowania na działania w związku ze zmianą klimatu, służącego osiągnięciu celu polegającego na wspólnym zgromadzeniu do roku 2020 rocznej kwoty 100 mld USD pochodzącej z szerokiego wachlarza źródeł, publicznych i prywatnych, dwustronnych i wielostronnych, w tym ze źródeł alternatywnych; ubolewa nad brakiem postępów w sprawie dodatkowości finansowania działań w związku ze zmianą klimatu względem ODA; apeluje o podjęcie przez kraje rozwinięte i wschodzące wspólne międzynarodowych wysiłków na rzecz znalezienia nowych i dodatkowych środków finansowych na działania w związku ze zmianą klimatu dla krajów rozwijających się, jednak nie kosztem budżetu na rzecz rozwoju, w ramach porozumienia w sprawie globalnych działań związanych z klimatem, które ma zostać zawarte na konferencji w Paryżu w grudniu 2015 r.; jest zdania, że UE powinna zaproponować etapy pośrednie służące osiągnięciu pełnej dodatkowości; wzywa państwa członkowskie do wykorzystania dochodów zgromadzonych na rynkach emisji na finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu w krajach rozwijających się; wzywa również gospodarki wschodzące do znalezienia środków finansowych na działania w związku ze zmianą klimatu dla krajów rozwijających się;

8. popiera innowacyjne źródła dodatkowego finansowania na cele rozwojowe i klimatyczne, w tym podatki od transakcji finansowych i od emisji CO₂ przez międzynarodowy transport lotniczy i morski oraz automatyczną alokację przychodów z rynku emisji; z zadowoleniem przyjmuje dalsze starania europejskie i międzynarodowe w celu wskazania dalszych dodatkowych źródeł finansowania;

9. podkreśla, że ODA powinna pozostać standardowym elementem podejmowanych wysiłków finansowych; popiera wprowadzenie uzupełniającego wskaźnika o nazwie „całkowite oficjalne wsparcie na rzecz zrównoważonego rozwoju (TOSSD)”, pod warunkiem że zostanie jasno zaznaczone, że wskaźnik ten w żadnej mierze nie zastępuje instrumentu ODA ani nie umniejsza jego znaczenia;

10. zauważa, że choć większość ODA jest świadczona w formie dotacji, to pożyczki dotowane są również ważne, lecz przyczyniają się do zadłużenia i mogą skutkować bańką zadłużeniową, zwłaszcza w krajach Afryki Subsaharyjskiej i Karaibów, które dysponują ograniczonymi przychodami na obsługę zadłużenia; w związku z tym wzywa darczyńców do przekazywania pomocy krajom najsłabiej rozwiniętym w formie dotacji; uważa, że pożyczki dotowane mogą nie być odpowiednim instrumentem w odniesieniu do inwestycji w sektory społeczne, w przypadku których nie zakłada się generowania zysków; z zadowoleniem przyjmuje zawarte przez Komitet Pomocy Rozwojowej OECD (OECD-DAC) porozumienie w sprawie modernizacji sprawozdawczości związanej z pożyczkami dotowanymi poprzez wprowadzenie systemu ekwiwalentów dotacji na potrzeby obliczania wartości ODA;

11. zauważa, że UE jest największym darczyńcą pomocy rozwojowej na świecie, niosącym prawie 60 % oficjalnej światowej pomocy rozwojowej; zwraca się jednak do Komisji o dostarczenie jasnych i przejrzystych danych dotyczących tego, jaka część budżetu ogólnego jest przeznaczana na pomoc rozwojową UE, tak aby można było dokonać oceny działań podjętych przez wszystkich darczyńców europejskich w związku z konsensusem z Monterrey; wyraża również ubolewanie w związku z tym, że wysokość wkładów finansowych UE na rzecz krajów rozwijających się jest słabo widoczna, i zwraca się do Komisji o utworzenie odpowiednich i ukierunkowanych narzędzi komunikacyjnych i informacyjnych w celu zwiększenia widoczności pomocy rozwojowej UE;

12. wzywa UE do uwzględnienia długoterminowych wymogów finansowych poprzez opowiedzenie się za bardziej strategicznym, ambitnym i uniwersalnym podejściem zgodnym z celami zrównoważonego rozwoju oraz poprzez realizowanie takiego podejścia;

13. przypomina, że oprócz rezerwy na pomoc nadzwyczajną w wysokości 2,2 mld EUR wkład z budżetu UE na rzecz finansowania rozwoju w latach 2014–2020 ma wynieść 19,7 mld EUR na współpracę rozwojową i 6,8 mld EUR na pomoc humanitarną; zwraca również uwagę na Europejski Fundusz Rozwoju (EFR) dysponujący środkami w wysokości 30,5 mld EUR; opowiada się za włączeniem EFR do budżetu, co przyniosłoby korzyści w postaci większej przejrzystości, widoczności, wydajności i skuteczności; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że powyborczy śródkresowy przegląd i rewizja wieloletnich ram finansowych są okazją do uwzględnienia rosnących potrzeb strukturalnych w zakresie pomocy humanitarnej oraz potrzeb rozwojowych najsłabszych i najmniej stabilnych krajów;

14. zauważa, że w budżecie na 2015 r. przeznaczona jest 2,4 mld EUR w środkach na zobowiązania (2,1 mld EUR w środkach na płatności) na współpracę na rzecz rozwoju, a także 928,8 mln EUR w środkach na zobowiązania (918,8 mln EUR w środkach na płatności) na pomoc humanitarną; popiera działania podejmowane w celu ograniczenia liczby nieuregulowanych rachunków, aby w szczególności zapewnić stabilność finansową najsłabszym partnerów, a także podkreśla znaczenie zasady równowagi między zobowiązaniami i płatnościami w odniesieniu do pomocy humanitarnej, gdyż do kryzysów dochodzi coraz częściej i środki należy wydawać szybko;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

15. wzywa UE do zagwarantowania, by negocjacje w sprawie światowego programu działań na rzecz rozwoju, finansowania rozwoju oraz zmiany klimatu po roku 2015 były w wiarygodny sposób powiązane z nowymi ramami działania na rzecz redukcji ryzyka klęsk żywiołowych z Sendai na lata 2015–2030 w celu budowania odporności i przygotowania przy jednoczesnym realizowaniu światowego celu niepozostawiania nikogo samemu sobie;

16. przypomina, że współpraca na rzecz rozwoju stanowi wspólny obowiązek UE i jej państw członkowskich, a ponadto że musi ona być zgodna z zasadą komplementarności i koordynacji; podkreśla potrzebę zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych w proces koordynacji;

17. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wspierania programu skuteczności pomocy w oparciu o zobowiązania określone w Partnerstwie z Pusanu w sprawie skutecznej współpracy na rzecz rozwoju, zmniejszenia fragmentacji pomocy dzięki mechanizmowi finansowania łączonego oraz lepszej koordynacji różnych mechanizmów świadczenia pomocy i zainteresowanych stron; podkreśla, że finansowanie rozwoju powinno być w całości ukierunkowane na osoby ubogie, przy jego udzielaniu należy uwzględniać problematykę płci, powinno ono być racjonalne ekologicznie i odporne na zmianę klimatu;

18. przypomina, że zgodnie z TFUE zmniejszenie, a docelowo likwidacja ubóstwa to główny cel UE w dziedzinie rozwoju, natomiast podstawą działań na rzecz rozwoju w dalszym ciągu powinna być ochrona praw człowieka, równość płci, spójność społeczna i walka z przejawami nierówności;

19. podkreśla znaczenie jasnego określenia priorytetów po stronie wydatków, ze szczególnym uwzględnieniem działań w dziedzinie opieki zdrowotnej, edukacji, zaopatrzenia w energię i wodę, a także w dziedzinie infrastruktury; podkreśla potrzebę podejmowania dalszych wysiłków i dokonywania dalszych usprawnień w zakresie skuteczności pomocy poprzez lepsze koordynowanie poszczególnych mechanizmów pomocy i darczyńców;

20. podkreśla, że w ramach ODA należy priorytetowo traktować podstawowe usługi społeczne przeznaczone dla wszystkich oraz „dobra publiczne”, które są mniej skutecznie dostarczane przez sektor prywatny, takie jak szkolnictwo podstawowe, siatki bezpieczeństwa socjalnego, służba zdrowia czy infrastruktura sanitarna, wodociągowa i energetyczna, tak aby kraje rozwijające się mogły osiągnąć pełny potencjał; podkreśla, że dostępność powinna być kluczowym kryterium w międzynarodowym finansowaniu publicznym w celu promowania powszechnych i sprzyjających włączeniu społecznemu usług i infrastruktury;

21. podkreśla potrzebę zadbania o to, by najsłabsze grupy ludności mogły korzystać z szans rozwojowych; w związku z tym przypomina, że przekazywanie pomocy wyłącznie za pośrednictwem rządów grozi niewystarczającym finansowaniem zmarginalizowanych lub słabych społeczności lokalnych;

22. podkreśla wagę uruchamiania przez banki rozwoju dodatkowych środków na rzecz zmniejszania różnic dotyczących finansowania infrastruktury oraz dostępu do kredytów w krajach rozwijających się, którym to środkiem muszą towarzyszyć mechanizmy monitorowania i oceny oddziaływania;

23. podkreśla, że jest absolutnie konieczne, aby UE dążyła do najwyższego stopnia koordynacji w celu osiągnięcia spójności z innymi obszarami polityki (ochrona środowiska, migracja, handel międzynarodowy, prawa człowieka, rolnictwo itp.) i uniknięcia dublowania pracy oraz niekonsekwencji w działaniach; przypomina, że na mocy traktatu lizbońskiego (art. 208 TFUE) spójność polityki w dziedzinie rozwoju urosła do rangi zobowiązania traktatowego;

Uruchomienie zasobów krajowych i międzynarodowa współpraca podatkowa

24. podkreśla, że uruchamianie zasobów krajowych jest bardziej przewidywalnym i zrównoważonym instrumentem niż pomoc zagraniczna i musi być kluczowym źródłem finansowania; zachęca kraje rozwijające się do wysiłków w celu uruchamiania większych zasobów krajowych; podkreśla znaczenie sprawniejszego poboru podatków krajowych w krajach rozwijających się oraz konieczność zapewnienia solidnych, zrównoważonych, sprawiedliwych i skutecznych systemów podatkowych, które są ukierunkowane na osoby ubogie, wrażliwe na potrzeby najsłabszych grup i cechują się poszanowaniem międzynarodowych zobowiązań w zakresie zrównoważonego rozwoju; apeluje o zlikwidowanie szkodliwych dotacji w dziedzinie energii (zwłaszcza paliw kopalnych), rybołówstwa i rolnictwa;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

25. zwraca się do Komisji o zwiększenie pomocy na rzecz budowania zdolności w obszarach administracji podatkowej, zarządzania finansowego, zarządzania finansami publicznymi, zwalczania korupcji, odzyskiwania aktywów pochodzących z kradzieży oraz zwalczania oszustw podatkowych i manipulowania cenami transferowymi; jest zdania, że Unia ma w tej dziedzinie kluczową rolę do odegrania; przypomina o znaczeniu podziału dochodów pochodzących z opodatkowania zasobów naturalnych, zwłaszcza poprzez utworzenie państwowych funduszy majątkowych; podkreśla potrzebę przyspieszenia i zintensyfikowania podejmowanych obecnie wysiłków służących usprawnieniu sprawozdawczości budżetowej oraz apeluje o większą harmonizację stosowanych przez poszczególne kraje praktyk z zakresu sprawozdawczości budżetowej;

26. apeluje do UE i jej państw członkowskich o czynne zwalczanie rajów podatkowych, uchylania się od opodatkowania i nielegalnych przepływów finansowych, które to zjawiska przyćmiewają pomoc rozwojową i przyczyniają się do długów krajów rozwijających się, o współpracę z krajami rozwijającymi się w zakresie przeciwdziałania agresywnym praktykom unikania opodatkowania przez niektóre przedsiębiorstwa ponadnarodowe oraz o poszukiwanie sposobów pomocy krajom rozwijającym się w opieraniu się presji dotyczącej uczestnictwa w konkurencji podatkowej, ponieważ zagraża ona mobilizacji zasobów krajowych na rzecz rozwoju;

27. popiera utworzenie międzyrządowego organu na rzecz współpracy podatkowej pod auspicjami ONZ; zachęca do automatycznej wymiany informacji; wzywa do sporządzenia publicznych rejestrów własności rzeczywistej i do wprowadzenia wymogu obowiązkowej sprawozdawczości w odniesieniu do korporacji ponadnarodowych we wszystkich sektorach z podziałem na poszczególne kraje, a także do zapewnienia – podczas negocjacji konwencji podatkowych i umów inwestycyjnych z krajami rozwijającymi się – sprawiedliwego podziału praw do nakładania podatku;

28. uważa, że międzynarodowe przepisy dotyczące podatku od osób prawnych powinny obejmować zasadę, że podatki należy płacić tam, gdzie jest czerpana lub tworzona wartość;

29. podkreśla decydujące znaczenie dobrych rządów, ochrony praw człowieka, praworządności, ram instytucjonalnych i instrumentów regulacyjnych; popiera zwłaszcza inwestycje w budowanie potencjału, podstawowe usługi społeczne takie jak edukacja i opieka medyczna (zapewnienie powszechnej ochrony zdrowia), w tym prawa i zdrowie seksualne i reprodukcyjne, żywność, usługi publiczne i ochrona socjalna oraz zwalczanie ubóstwa (w tym ubóstwa dzieci) i nierówności (w tym nierówności pod względem płci); uznaje potrzebę budowania dostępnej infrastruktury i realizowania wybiórczych inwestycji publicznych, jak też zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych, w tym przez przemysł wydobywczy;

30. podkreśla, że finansowanie rozwoju musi wzmacniać dostępne zasoby służące promowaniu równości płci, praw kobiet i wzmocnienia ich pozycji; podkreśla szczególną rolę kobiet w społeczeństwie i zwraca uwagę, że powinno to obejmować sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, ukierunkowane inwestycje w kluczowych sektorach, takich jak zdrowie i edukacja, oraz działania mające służyć zapewnieniu, by w ramach finansowania rozwoju zawsze w pełni uwzględniano sytuację kobiet i dziewcząt;

31. apeluje o większe finansowanie działalności badawczo-rozwojowej w dziedzinie nauki, technologii i innowacji w krajach rozwijających się, a jednocześnie uznaje, że to finansowanie powinno mieć wymiar zarówno krajowy, jak i międzynarodowy; wzywa do promowania badań i rozwoju, które mogą przyspieszyć postępy w podejmowaniu skomplikowanych wyzwań i w działaniach na rzecz dobrego zarządzania globalnymi dobrami publicznymi, takimi jak technologia i innowacje w dziedzinie zdrowia; zauważa w związku z tym ważną rolę mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw; apeluje o dokonanie przeglądu systemów ochrony praw własności intelektualnej, które zostały wprowadzone w krajach rozwijających się na podstawie umów o wolnym handlu, w celu zidentyfikowania wszelkich szkodliwych skutków dla zdrowia publicznego, środowiska naturalnego czy transferu technologii;

Sektor prywatny i społeczeństwo obywatelskie

32. podkreśla istotne znaczenie ustanowienia sprzyjających warunków dla przedsiębiorczości prywatnej w krajach rozwijających się, zwłaszcza dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, ponieważ odgrywają one zasadniczą rolę jako siła napędowa tworzenia miejsc pracy i pobudzania wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa w szczególności do dalszego wzmacniania systemów mikrokredytów i gwarancji; obstaje przy konieczności dalszego rozwijania lokalnych i regionalnych banków oraz spółdzielni kredytowych w celu znaczącego obniżenia nadmiernych stóp procentowych kredytów rynkowych, co pozwoli lepiej wspierać rozwój społeczności lokalnych na szczeblu lokalnym⁽¹⁾; apeluje o to, by sektor prywatny dostosował się do celów zrównoważonego rozwoju dzięki odpowiednim partnerstwom, instrumentom finansowym, zachętom, ramom rozliczalności i skutecznej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw; przypomina o konieczności przestrzegania uzgodnionych norm międzynarodowych, takich jak normy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka;

⁽¹⁾ Sprawozdanie w sprawie wsparcia dla małych i średnich przedsiębiorstw w krajach rozwijających się z wykorzystaniem instytucji pośrednictwa finansowego, Dalberg, listopad 2011 r., www.eib.org.

Wtorek, 19 maja 2015 r.

33. podkreśla konieczność działań na rzecz udostępniania przedsiębiorstwom narzędzi informacyjnych, szkoleniowych i platform doradczych niezbędnych dla ich rozwoju;
34. podkreśla, że aby uzyskać długotrwale ożywienie gospodarki, niezbędne jest zapewnienie osobom młodym i kobietom dostępu do kredytów wspierających tworzenie nowych przedsiębiorstw;
35. podkreśla, że zbiorowa przedsiębiorczość zrzeszeń producentów zapewnia spójność społeczną, przez co odgrywa rolę w zapobieganiu konfliktom na tle etnicznych i religijnych;
36. twierdzi, że wsparcie UE dla sektora prywatnego i współpraca z nim może i musi przyczyniać się do ograniczenia ubóstwa i nierówności oraz poszanowania i wspierania praw człowieka, norm środowiskowych, zobowiązań dotyczących klimatu i dialogu społecznego; apeluje o ustanowienie prawnie wiążących ram dotyczących przedsiębiorstw, w tym korporacji ponadnarodowych, i obejmujących mechanizm dotyczący rozpatrywania skarg;
37. wzywa UE do ustanowienia wraz z krajami rozwijającymi się ram regulacyjnych – zgodnie z opracowanymi przez UNCTAD kompleksowymi ramami polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju – które pobudzą bardziej odpowiedzialne, przejrzyste i rozliczalne inwestycje przyczyniające się do rozwoju społecznie świadomego sektora prywatnego w krajach rozwijających się;
38. wzywa Komisję do wspierania większego dostępu do finansowania dla mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw i spółdzielni w krajach rozwijających się; podkreśla znaczenie systemów mikrokredytów, zwłaszcza dla kobiet; zachęca do dalszego rozwijania lokalnych i regionalnych banków oraz spółdzielni kredytowych; zwraca się do Komisji o zachęcanie krajów rozwijających się do wprowadzania polityki i ram prawnych prowadzących do rozwoju usług bankowych; wskazuje na potrzebę zapewnienia – różnym grupom, w tym ludziom ubogim, kobietom i innym najbardziej narażonym grupom – informacji i szkoleń z dziedziny finansów, korzystania z produktów bankowych i ubezpieczeniowych oraz powiązanych nowych technologii;
39. przypomina, że sama pomoc publiczna zdecydowanie nie wystarcza na pokrycie wszystkich potrzeb inwestycyjnych w krajach rozwijających się; w związku z tym obstaje przy wykorzystywaniu efektu dźwigni wywieranego przez łączenie instrumentów finansowania i partnerstwa publiczno-prywatne (PPP), które stanowią środki pozwalające zwiększyć oddziaływanie pomocy rozwojowej, co umożliwi przyciąganie finansowania prywatnego i wspieranie lokalnych przedsiębiorstw; podkreśla jednak, że instrumenty łączone nie mogą zastępować odpowiedzialności państwa w zakresie zaspokajania potrzeb społecznych, a ponadto powinny być wdrażane zgodnie z krajowymi celami rozwojowymi i z zasadami skuteczności rozwoju; promuje partnerstwo publiczno-prywatne, zwłaszcza w dziedzinie badań naukowych powiązanych z inicjatywą na rzecz innowacyjnych leków, takich jak program Ebola+;
40. apeluje o przyjęcie norm i kryteriów międzynarodowych oraz analizy ryzyka kredytowego w odniesieniu do projektów dotyczących instrumentów łączonych i partnerstw publiczno-prywatnych, które przyciągają finansowanie prywatne i wspierają lokalne przedsiębiorstwa, przestrzegając uzgodnionych norm MOP, WHO i międzynarodowych norm w zakresie praw człowieka; wzywa Komisję, która pragnie znacznego rozszerzenia wykorzystywania instrumentów łączonych w przyszłości, by wdrożyła zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na temat wykorzystywania łączenia instrumentów finansowych oraz by oceniła mechanizm łączenia pożyczek z dotacjami, zwłaszcza pod względem rozwoju i dodatkowości finansowej, przejrzystości oraz rozliczalności; wzywa EBI i inne instytucje finansowania rozwoju do inwestowania przede wszystkim w przedsiębiorstwa i fundusze, które publicznie ujawniają rzeczywistych właścicieli oraz prowadzą sprawozdawczość z podziałem na poszczególne kraje;
41. popiera większy dostęp do rynku dla krajów rozwijających się, zwłaszcza krajów najsłabiej rozwiniętych, ponieważ może on wzmocnić sektor prywatny i stworzyć zachęty do reform; wzywa Komisję do dopilnowania, by umowy handlowe i inwestycyjne, zwłaszcza z krajami rozwijającymi się, krajami najsłabiej rozwiniętymi i krajami niestabilnymi, były zgodne z celami zrównoważonego rozwoju i wspierały prawa człowieka oraz integrację regionalną; podkreśla, że umowy takie powinny podlegać ocenom skutków do celów zrównoważonego rozwoju; popiera propozycję Komisji, by zaktualizować strategię dotyczącą pomocy na rzecz wymiany handlowej w świetle wyników negocjacji na temat okresu po 2015 r. oraz by w sposób szczególnie i odrębny traktować w umowach handlowych kraje rozwijające się, kraje najsłabiej rozwinięte i kraje niestabilne, przy jednoczesnym poszanowaniu ich uprawnień politycznych do podejmowania suwerennych decyzji zgodnie z uwarunkowaniami krajowymi i potrzebami ich ludności;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

42. apeluje o podjęcie działań służących zwiększeniu wykorzystania w działalności prowadzonej przez sektor publiczny krajowych procedur zamówień publicznych i zwiększenie przejrzystości tych procedur, a także apeluje o wzmocnienie organów ds. konkurencji w krajach rozwijających się;

43. podkreśla pozytywny wkład migrantów na rzecz rozwoju ich krajów pochodzenia oraz apeluje o skuteczniejszą i bardziej innowacyjną współpracę krajów pochodzenia i krajów docelowych w dziedzinie polityki migracyjnej; zwraca uwagę na znaczne i coraz większe przepływy finansowe w postaci przekazów pieniężnych z diaspory oraz popiera utworzenie funduszy diaspory; apeluje o dalsze wysiłki służące zmniejszeniu kosztów tych przekazów, aby zwiększyć wpływ przekazów na rozwój lokalny w krajach pochodzenia;

44. apeluje o większy udział władz lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego – w tym organizacji pozarządowych działających w społecznościach lokalnych – w dyskusjach na temat priorytetów rozwoju, a zwłaszcza w konferencji w Addis Abebie, a także apeluje o wdrażanie programu działań na okres po 2015 r. w sposób bardziej sprzyjający włączeniu społecznemu i gwarantujący większą rozliczalność; podkreśla rolę organizacji pozarządowych w realizowaniu działań na miejscu oraz w rozwijaniu rozliczalności, a także mechanizmów monitorowania i przeglądu; uznaje, że rola władz lokalnych we wdrażaniu celów zrównoważonego rozwoju wymaga przydziału niezbędnych środków; apeluje o to, by w ramach dyskusji nad programem działań na okres po 2015 r. w większym stopniu konsultowano się z młodymi ludźmi, zwłaszcza z wykorzystaniem innowacyjnych technologii komunikacyjnych; podkreśla rolę delegatur UE jako ogniwa ułatwiającego prowadzenie takiego dialogu;

Globalne zarządzanie

45. przypomina o zasadniczej roli ONZ – we współpracy z innymi istniejącymi instytucjami i forami, takimi jak OECD – w globalnym zarządzaniu gospodarką i rozwojem; apeluje o równą i zrównoważoną pod względem płci reprezentację wszystkich krajów w instytucjach wielostronnych i innych organach ustalających normy i standardy, w tym w międzynarodowych instytucjach finansowych; przypomina, że wszystkie międzynarodowe instytucje finansowe powinny przestrzegać podstawowych norm w zakresie przejrzystości – zgodnie z postanowieniami Karty przejrzystości dla międzynarodowych instytucji finansowych – oraz ustanawiać strategię służące podawaniu informacji do wiadomości publicznej;

46. nalega na ułatwienie wprowadzania rozwiązań na rzecz zrównoważonego poziomu zadłużenia, w tym norm odpowiedzialnego udzielania i zaciągania pożyczek, za pomocą wielostronnych ram prawnych dla procesów restrukturyzacji długu państwowego z myślą o zmniejszeniu ciężaru zadłużenia i uniknięciu niezrównoważonego poziomu zadłużenia; wzywa UE do konstruktywnego włączenia się w prowadzone w ramach ONZ negocjacje na temat tych ram; wzywa UE do dążenia do wprowadzenia zasad UNCTAD w zakresie odpowiedzialnych transakcji dotyczących długu państwowego realizowanych zarówno przez pożyczkobiorców, jak i pożyczkodawców;

47. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe wysiłki na rzecz zmniejszenia międzynarodowych zobowiązań dłużnych krajów dotkniętych epidemią eboli, aby pomóc im stawić czoło kryzysom gospodarczym wywołanym tą epidemią;

48. apeluje o przegląd programów i instrumentów organizacji międzynarodowych dotyczących pomocy finansowej na rzecz rozwoju, aby dostosować je do nowych celów zrównoważonego rozwoju; wzywa zwłaszcza Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Bank Światowy do ustanowienia najwyższych standardów odpowiedzialnego finansowania oraz do większego ukierunkowania ich zasobów na potrzeby krajów rozwijających się, w tym poprzez obopólnie skuteczne instrumenty pożyczkowe dla osób ubogich; apeluje zwłaszcza o zwiększenie kwot dostępnych dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w sposób wykraczający poza jego obecne uprawnienia, w celu dalszego zwiększania udzielanego przez ten bank finansowania na rzecz krajów o niskich dochodach;

Monitorowanie, rozliczalność i przegląd

49. apeluje o osiągnięcie podczas konferencji w Addis Abebie porozumienia w sprawie solidnych, przejrzystych i dostępnych ram monitorowania i rozliczalności na rzecz skutecznego śledzenia inwestycji i postępów w zakresie konkretnych zobowiązań i celów oraz skutecznych działań następczych w tej dziedzinie; wzywa do podjęcia międzynarodowej inicjatywy służącej podniesieniu jakości statystyk, danych i informacji, w tym danych segregowanych według kryterium dochodu, płci, wieku, rasy, pochodzenia etnicznego i statusu migracyjnego, niepełnosprawności, położenia geograficznego i innych cech istotnych w kontekście krajowym; zwraca się do wszystkich stron o zapewnienie przejrzystego i skutecznego świadczenia pomocy i dostarczania finansowania, zwłaszcza poprzez podpisanie i skuteczne przestrzeganie postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz poprzez podjęcie zobowiązania do systematycznej publikacji dokładnych, terminowych i porównywalnych danych dotyczących przychodów i wydatków, a także dokumentacji budżetowej; w szczególności zwraca się do Komisji o dalsze monitorowanie i kontrolowanie mechanizmów finansowania przez nią programów i projektów pomocowych oraz o podejmowanie odpowiednich działań na wypadek udowodnienia korupcji i niegospodarności; apeluje również do Komisji o udoskonalenie wsparcia w celu wzmocnienia sądownictwa i organów antykorupcyjnych w krajach rozwijających się;

Wtorek, 19 maja 2015 r.

50. wzywa do podjęcia międzynarodowej inicjatywy służącej podniesieniu jakości statystyk, danych i informacji w celu śledzenia wydatków, inwestycji i postępów dotyczących konkretnych zobowiązań i celów; z zadowoleniem przyjmuje podejmowane na szczeblu globalnym wysiłki zmierzające do zapewnienia, by dane wykorzystywane przy realizacji celów zrównoważonego rozwoju były w wystarczająco szczegółowy sposób podzielone ze względu na dochód, płeć, wiek i inne wskaźniki, tak aby możliwe było skuteczne monitorowanie wpływu polityk;

51. ponownie wyraża przekonanie, że konieczny jest nowy zestaw wskaźników uzupełniających PKB, aby uwzględnić nowe wyzwania społeczne i środowiskowe; ten zestaw wskaźników powinien obejmować w szczególności wskaźnik rozwoju społecznego, współczynnik Giniego, wskaźnik równości płci, ślad węglowy i ślad ekologiczny;

o

o o

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych i mediatorom procesu przygotowawczego do Trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju.
